

úr Danmark, sum pápi óivað hevur umsett, greiðir Súsanna frá.

- Nógv var eisini í skúlanum av leiki, sigur Ria. Tað var rættiliga vanligt, tað hevur verið okkurt í tíðini tá. Tey vaksnu í bygðini spældu eisini nógv og fyri fullum húsum og tað hevur sjálvandi givið íblástur, sigur Ria.

- Vit vóru nærum hvørt kvøld og hugdu, minnst Súsanna. Men soleiðis var tað tá; varð nakað spælt, so fór maður av húsi at hyggja, minnst Súsanna hesa tíðina, ið t.d. ikki var merkt

næstan sjónleikinum heilt, sigur Súsanna. - Eg havi altíð verið áhugað í dansi og vildi fegin duga at dansa, so eg fór til rútmiskan hjá Ljósinum. Eg vildi fegin farið á onkran slíkan skúla, men tað lá líkasum ikki í luftini tá, tað var ikki vanligt. T.d. í Hoyðølum, har varð bara tosað um universitet, eingin tosaði um slíkt sum dans, greiðir Súsanna frá.

- Eg fór so á lærarskúla og var við í smærri leikum. Tá eg var liðug, arbeiddi eg eina tíð sum lærari, men tað var ikki júst eg, so eg gjørdi

hansara leið sum

sjónleikari? - Eg haldi Ria setti meg í gongd. Hon hevur sikkurt yvirtikið leiklutin hjá Mammu, sum tær báðar tosa um, tí Ria var og vandi við okkum í skúlanum, har vit spældu Dýrini Valbakkaskógi, men nær hevur tað verið?, sigur Hans og hyggur spyrjandi at Riu.

- Jú, eg var vikarur tá, tað hevur verið í 1979, sigur Ria.

- Ria setti meg eisini í samband við sjónleikarafelagið í Kvívík. Ein sjónleikarastevna var í Kvívík, eg haldi

Ria: Tað var fyrst og fremst í Sjónleikarhúsinum og hjá Grímu, at eg byrjaði at læra um sjónleik. Eg kom í samband við fólkin í Grímu; Ega Dam, Birita Mohr, Lauru Joensen og Rosu á Rógvu

av sjónvarpi.

Ria

Men barnaárin í Kvívík fingi ein enda.

- Ja, so fór eg til Havnar. So kom eg eitt sindur í Sjónleikarhúsið og í kvøldskúla hjá Grímu. Tað var fyrst og fremst har, eg byrjaði at læra um sjónleik. Eg kom í samband við fólkin í Grímu; Egi Dam, Birita Mohr, Laura Joensen og Rosa á Rógvu. Tey høvdu skeið, skúla, leikir, vekstøð og legur. Eg spældi fyrstu ferð við Grímu, á professjónellum stöði, í 1985 ella 86, greiðir Ria frá.

- Bera tann leikurin var at meta sum mín sjónleikaraskúli. Hetta var ein ætlan, ið vardi í 2 ár. Egi hevði okkum í bólk og nýtti okkum til henda leikin. Hann nýtti arbeiðsháttin, ið m.a. er kendur frá Odin Teatrinum, greiðir Ria frá.

- Ja, í 1986 haldi eg, at eg gjørdist limur í Grímu. Eg fór so til Finnlands í 1988 á sjónleikarskeið og leikstjór, sigur Ria.

Súsanna

- Tá eg fór til Havnar at ganga í skúla, so slepti eg

Hans

Hans er væl yngri, enn systrarnar. Hvussu byrjaði

alt møguligt annað og arbeiddi t.d. sum postboð. Fin dagin fekk eg tilvildarlaga ein faldara í hondina um Tidens Teater í Århus, ið hevði skeið, ið vardu 1 ár. Hetta var alternativur skúli, í mun til vanligu teatur skúlnar, sigur Súsanna.

- Har var eitt skeið, ið m.a. hevði dans og sjónleik og eg hugsaði, at nú fór eg avstað. Hetta hevur verið í 1988. Eg fór til upptøkuroynd og slapp inn. Tá árið var farið, samráddist eg við skúlan og tey ráddu mær til at fara á sjónleikarskeiðið, ið byrjaði árið eftir, ið fólk frá Odin Teatrinum stóðu fyri. Eg tók bert eitt ár afturat, tí skúlin var ikki góðkendur, so ein mátti gjalda sjálvur, so eg hevði ikki ráð til meira, greiðir Súsanna frá.

- Í dag er skúlin góðkendur og eitur Nordens Teaterskole. Eg kom so heimaftur í '90 og havi arbeitt í Grímu síðani. Og eg eri samd við Riu í, at skúli er líka so nógv, at ein fer til verka, tí ein lærir alla tíðina.

í 1986, har øll sjónleikarafeløg í landinum luttóku. Kanska var tað umhvørvisár, tí tað snúi seg um umhvørvi og Ria og Regin (Patursson, blóm.) gjørdur leikin, ið nevndist Ain. Har vaktist mín áhugi, minnst Hans.

- Eg var eisini í Ungmannafelagnum og tá eg fór til Havnar í skúla fór eg á dramaskreið, har Ria eisini undirvísti.

- Tað passar, eingin meldaði til, so Hans og fimm vinnmenn møttu upp, minnst Ria.

- Síðani var eg við í leikinum Framá, ein fótóltsleikur. Eg haldi tað var í 1988 og so í sangleikinum Skuggagestir hjá Martin Joensen. Síðani kom leikurin Kræddarin og so eini 3 - 4 leikir afturat hjá Grímu og eg bleiv hangandi við, til eg gjørdi av at fara at gera okkurt alvorligt við tað og fór á skúla í Finnlandi, sigur Hans.

Bakaði allar pannukøurnar

Hans og Súsanna eru samd um, at Ria er tann, ið hevur fingið tey í gongd, hóast leiðin, tey hava gingið, meir

Súsanna: - Tá eg fór til Havnar at ganga í skúla, so slepti eg næstan sjónleikinum heilt. Eg havi altíð verið áhugað í dansi og vildi fegin duga at dansa, so eg fór til rútmiskan hjá Ljósinum

og minni hevur verið hin sama. Tó eru tey øll trý samd um, at tað fyrst og fremst er Mammuni fyri at takka, at sjónleikurin fekk so nógv at siga í teirra verð.

- Hon hevur eisini spælt sjálv sum yngri í Miðvági og hevur altíð havt sera stór- an áhuga í leiki. Hon hevur eisini gávurnar, eg havi ikki sæð hana spælt beinleiðis, men gávurnar hevur hon, tað er heilt sikkurt, sigur Ria.

- Pápi hevur sjálvandi verið sera upptikin, men hann hevur umsett og sjálvspælt verið við. Eg minnst til dómis, at tá vit skuldu spæla Hans og Greta, tá var mamma á sjúkrahúsinum og skuldi eiga Hans. Tá bak-

aði pápi allar pannukøurnar til pannukøkuhúsið, minnst Ria.

- Tað hevur nógv at siga, at vit inni hjá okkum í Kvívík sluppu at sita í finastu stovu í finastu hattum hjá mammu og drekka úr finastu koppum og spæla finar konur, sigur Ria.

- Eingin segði, at hatta mugu tit ikki og tað endaði eisini øll bygðin inni, minnst Súsanna og Ria.

- Eg haldi vit sluppu nógv, sum eg ikki veit, um eg hevði lovað mínum børnum, sigur Ria skemtiandi.

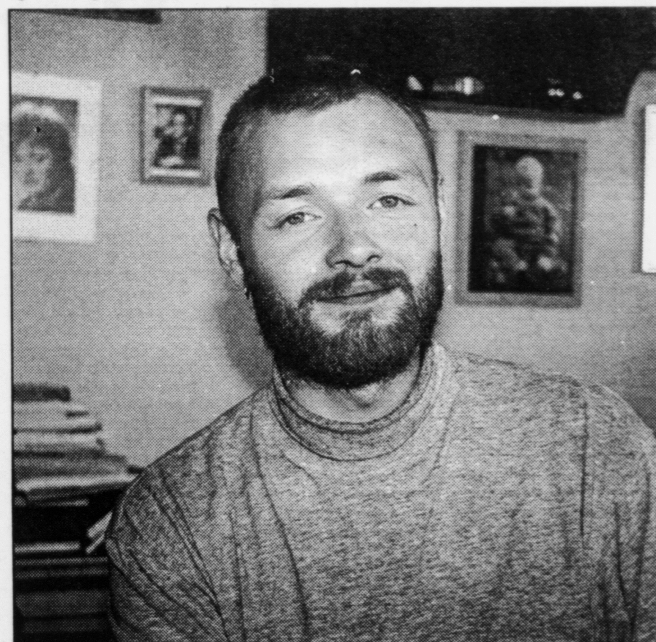
Hvat siga fólk?

Eitt, ið fleiri óivað hugsa, tað er hvat foreldrini hava

sagt til, at børnini hava valt at gerast sjónleikarar og hvat fólk annars hava sagt til hetta. Tað er eingin loyna, at hetta er nýtt yrki í Føroyum. - Hvat søgdu foreldrini?

- Tað kundi verið áhuga- vert at spurt tey, sigur Hans.

- Ja, tí tey hava sum so einki sagt, men fmóti tí hava tey so ongantíð verið, sigur Ria og tað eru Hans og Súsanna samd í. Hans sigur tó, at mamman einaferð helt, at hann skuldi verða timburmaður. Tá hann so fór á sjónleikararskúla, spurdi hon, um hann ikki ætlaði at fáast við málningalist. Hans fæst eisni við at tekna og hevur við tekningum sínum prýtt onkra bók hjá pápa-

Hans: - Eg haldi Ria setti meg í gongd. Hon hevur sikkurt yvirtikið leiklutin hjá Mammu, sum tær báðar tosa um, tí Ria var og vandi við okkum í skúlanum, har vit spældu Dýrini Valbakkaskógi